Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 25 Μαρτίου 2013 — B κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Υπόθεση C-149/13)

(2013/C 171/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: B

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Προδικαστικό ερώτημα

Ποιοι περιορισμοί επιβάλλονται από το άρθρο 4 της οδηγίας 2004/83/ΕΚ [1] του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, καθώς και από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα δε από τα άρθρα του 3 και 7, στον τρόπο ελέγχου της αξιοπιστίας δηλώσεων που αφορούν τον γενετήσιο προσανατολισμό του ενδιαφερόμενου, διακρίνονται δε οι περιορισμοί αυτοί από τους ισχύοντες για τον έλεγχο της αξιοπιστίας δηλώσεων περί συνδρομής των λοιπών προβλεπόμενων λόγων διώξεως και, αν ναι, υπό ποια έννοια;

[1] ΕΕ L 304, σ. 12.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 25 Μαρτίου 2013 — C κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Υπόθεση C-150/13)

(2013/C 171/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: C

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Προδικαστικό ερώτημα

Ποιοι περιορισμοί επιβάλλονται από το άρθρο 4 της οδηγίας 2004/83/ΕΚ [1] του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, καθώς και από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα δε από τα άρθρα του 3 και 7, στον τρόπο ελέγχου της αξιοπιστίας δηλώσεων που αφορούν τον γενετήσιο προσανατολισμό του ενδιαφερόμενου, διακρίνονται δε οι περιορισμοί αυτοί από τους ισχύοντες για τον έλεγχο της αξιοπιστίας δηλώσεων περί συνδρομής των λοιπών προβλεπόμενων λόγων διώξεως και, αν ναι, υπό ποια έννοια;

[1] ΕΕ L 304, σ. 12.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour administrative d'appel de Versailles (Γαλλία) στις 25 Μαρτίου 2013 — Le Rayon d'Or SARL κατά Ministre de l'Économie et des Finances

(Υπόθεση C-151/13)

(2013/C 171/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative d'appel de Versailles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Le Rayon d'Or SARL

Εφεσίβλητος: Ministre de l'Économie et des Finances

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 11, μέρος Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας [1], όπως αναδιατυπώθηκε με το άρθρο 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ [2], την έννοια ότι το «επίδομα περιθάλψεως», το οποίο καταβάλλεται από τα ταμεία ασφαλίσεως υγείας στους ξενώνες μη αυτοεξυπηρετούμενων ηλικιωμένων ατόμων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου L. 174-7 του code de la sécurité sociale, και απαλλάσσεται από τον φόρο προστιθεμένης αξίας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 261, παράγραφος 4, 1º ter, του code général des impôts, συνιστά επιδότηση η οποία συνδέεται άμεσα με την τιμή των παρεχομένων στους ενοίκους υπηρεσιών περιθάλψεως και εμπίπτει, ως εκ τούτου, στο πεδίο εφαρμογής του φόρου προστιθεμένης αξίας;

[1] Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49)

[2] Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).